

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1723/2020
20.05.2020. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић и Споменке Зарић, чланова већа, у правној ствари тужиоца ЈКП „Топлана“ Лесковац, кога заступа Стојан Такић, адвокат из ..., против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Александар Младеновић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 513/19 од 16.12.2019. године, у седници одржаној 20.05.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 513/19 од 16.12.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу П 1532/18 од 16.10.2018. године, усвојен је тужбени захтев тужиоца и обавезан тужени да тужиоцу на име дуга исплати износ од 49.528,73 динара, са законском затезном каматом, почев од доспелости дуга 21.04.2015. године, до коначне исплате. Ставом другим изреке обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати износ од 66.511,74 динара.

Пресудом Вишег суда у Лесковцу Гж 513/19 од 16.12.2019. године, ставом првим изреке преиначена је првостепена пресуда тако што се делимично усваја тужбени захтев тужиоца, па је обавезан тужени да тужиоцу на име дуга исплати износ од 24.764,36 динара, са законском затезном каматом почев од 21.04.2015. године, до коначне исплате. Ставом другим изреке, вишак тужбеног захтева од тражених 49.528,73 динара, до досуђених 24.764,36 динара, одбија се као неоснован. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова поступка исплати износ од 33.035,87 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари, поднета је 06.05.2015. године, ради дуга, а тужилац је вредност предмета спора определио на износ од 49.528,73 динара.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Имајући у виду да се у конкретном случају тужбени захтев односи на новчано потраживање које не прелази динарску противвредност износа од 3.000 евра, то значи да се ради о спору мале вредности у коме ревизија није дозвољена, из ког разлога је и ревизија туженог недозвољена, у смислу одредбе члана 479. став 6. ЗПП.

Приликом оцене дозвољености ревизије, Врховни касациони суд је имао у виду да је побијаном одлуком преиначена првостепена пресуда, али налази да у конкретном случају нема места примени одредбе о дозвољености ревизије на основу члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП. Наиме, у конкретном случају ревизија није дозвољена, јер се наведена одредба не може применити у споровима у којима је посебном одредбом овог Закона (члан 467. ЗПП), предвиђено да ревизија против одлуке у тој врсти спорова није дозвољена, јер специјално правило искључује примену општих правила.

На основу изнетог, применом члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**